Undir Stórasteini

Texti: Jónas Árnason

Lag: Jón Múli Árnason

Það var eitt sinn ógnar lítið stelpuhró
sem fór oft með mér fram að sjó.
Hún var klædd í ullarpeysu oná tær,
með freknótt nef og fléttur tvær.

Saman tvö í fjörunni við undum okkur vel
meðan kollan var að kafa eftir kuðungi og skel.
Og á kvöldin þegar sólin sigin var
sátum við í næði, bæði, undir Stórasteini,
þar sem hún, í leyni, lagði vanga sinn
ósköp feimin upp við vanga minn.

Síðan hef ég konur séð í Cairó,
í Mandalay, í Mexíkó.
Líka þær sem kyrrahafið kafa í
og eiga heima á Hawaii.
Sumar klæddust hálmi þegar þeim var heitt
en aðrar bara klæddust ekki yfirleitt í neitt.

Alltaf samt í huga mér og hjarta bjó
hún sem klæddist ullarpeysu undir Stórasteini.
Forðum tíð, í leyni, lagði vanga sinn
ósköp feimin upp við vanga minn.

Höfundaskráning: https://skifan.is/FrekariUppl.asp?fmID=TD17

Textaheimild: varðveitt söngtextaskjal úr safni Ragga Bjarna. Höfundar halda réttindum sínum.